

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА НОВИ САД

МАРТ 1999. НОВИ САД, ГОДИНА X. БР. 619
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РЕПУБЛИКА СРПСКА
САЧУВАЊЕ БРЧКО!

У ОВОМ БРОЈУ:
РАЗГОВОР СА МИЛОРАДОМ МИРЧИЋЕМ
ТРИБИНА О КОСОВУ И МЕТОХИЈИ
ОДРЖАНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА
ПРИЧА О КАЂКИМ РАДИКАЛИМА

ПРЕДСЕДНИШТВО СКУПШТИНЕ НОВОСАДСКЕ СТРАНАЧЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ:
МАЈА ГОЈКОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК; ВУЧЕТА ТОШКОВИЋ, ЧЛАН; МР ВЕРИЦА ЗДРАВИЋ НЕШКОВИЋ ЧЛАН

РУКОВОДСТВО ГРАДСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ НОВИ САД:
маја гојковић - потпредседник ц. о. у.; милорад мирчић - председник окружног одбора за јужну бачку;igor мировић - председник градског одбора; вучета тошковић - потпредседник градског одбора; драган дунчић - потпредседник градског одбора, зоран Ђаковић - потпредседник градског одбора; зоран лакић - секретар градског одбора; зоран зељковић - шеф одборничке групе,

МИ СЕ НИСМО ПРОМЕНИЛИ, МИ СМО СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Оснивач и издавач:

др војислав шешељ,

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић,
заменик главног и одговорног уредника Душан Весић

Редакција издања за Нови Сад:

И. Мировић, В. Тошковић, Д. Дунчић, З. Ђаковић, З. Лакић,
Р. Ђириловић, М. Вигњевић и М. Ковачевић

Технички уредник и фотографије у листу: Иван Цветановић

Фотографија насловне стране foto архив СРС; Лектор и коректура: СРС;

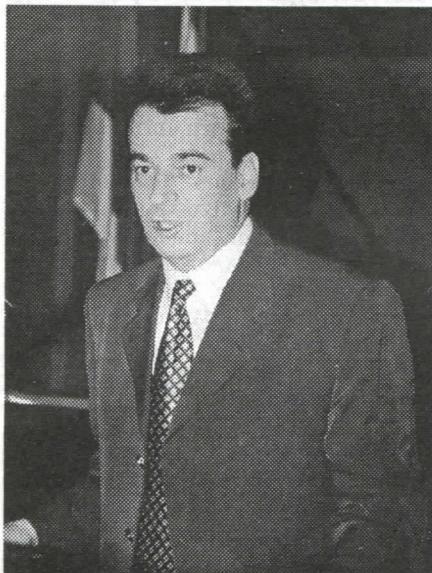
computer layout Ivan Ivan co.; Štampa **МАХИМА** Petrovaradin. Tiraž 10.000

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања

Министарства за информисање бр. 413-01-551/01-01

"Велика Србија" је производ из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10,
за чији се промет плаћа основни порез по стопи од 3%

Ми, српски радикали смо велике патриоте, и зnamо како да Србију извучемо из кризе

Разговор са Милорадом Мирчићем,
министром за везе са Србима
изван Србије

Влада националног јединства оформљена је у време када се наша земља налазила у нимало лаком социјалном и економском положају, проузрокованом насиљним стварањем малих држава по сценарију Америке и НАТО пакта. Сложићете се да је Ваше министарство због тога и најосетљивије, јер се бави управо решавањем људских судбина. Како сте Ви примили поверену функцију министра за везе са Србима изван Србије?

Влада националног јединства је формирана у време када је реално претила опасност да, осим економске и социјалне кризе, Србијом завлада и политичка криза. Сви зnamо да на основу резултата гласања на последњим парламентарним изборима ниједна странка није могла самостално да формира Владу. Преговори око формирања Владе трајали су неколико месеци и у тим преговорима је учествовала СРС, леви блок и СПО.

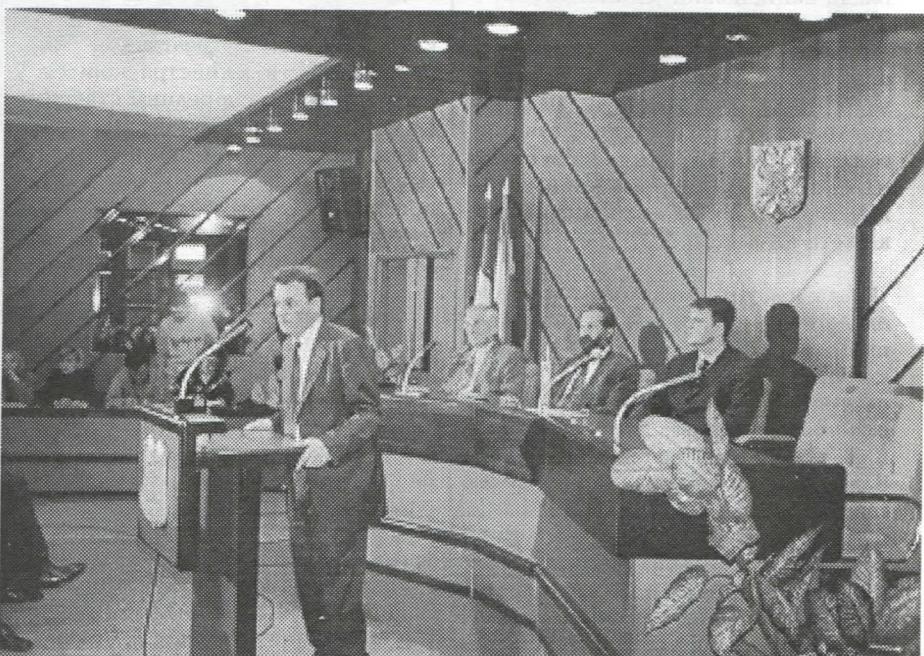
Очито да је намера једног од

преговарача била да одуговлачи те преговоре, са уцењивањем будућег коалиционог партнера. Уцене су почеле преко броја министарских места, затим броја амбасадора и самих материјалних добара које је та странка требала да добије. Ми, српски радикали, смо стајали по страни и нисмо хтели да се мешамо. Одмах после избора смо саопштили грађанима Србије да је по нама најбоље да се формира Влада националног јединства у коју би ушли представници свих релевантних политичких партија и били смо свесни чињенице да оваквим одуговлачењем, када се воде политички преговори, Србија се све више и више увлачи у економску, социјалну и политичку кризу. У тренутку када је СРС осетила да иза тог плана одуговлачења и евентуалне могућности политичке кризе стоји Америка и НАТО пакт, ми српски радикали смо ушли у преговоре и после тих преговора саопштили јавности да ћemo формирати коалицију Владу, Владу националног и народног јединства са левим блоком кога чине СРС и

СПО. При томе смо позвали и СПО да и они имају своје представнике што би и био прави одраз снага релевантних партија у Србији.

Влада кренула жестоко

Влада националног јединства је од самог почетка, од 24. марта, кренула у борбу против свега онога са чиме се Србија суочавала, а поготову када је реч о томе да се сачува Косово и Метохија, затим да се решава економска криза и да се побољша социјална ситуација у Србији. Оно што је најбитније је да је СРС у ту Владу ушла сасвим озбиљно. Руководство СРС предложило је најбоље појединце из својих редова, који су се највише доказали својим радом, да у тој влади заступају СРС као министри, заменици министара или помоћници. Ја сам као члан СРС заузeo место министра у министарству за везе са Србима изван Србије. Сваком је јасна сама чињеница да је странка предложила неког појединачно том појединцу значи част или и обавезу, имајући у виду да је огроман број оних који сачињавају СРС и да међу тим члановима има и

**РЕДОВНО ЗАСЕДАЊЕ СКУПШТИНЕ
СТРАНКЕ У МАРТУ 1997. ГОДИНЕ**

те како квалитетних и умних људи. Када странка изврши одабир и селекцију и када у тој селекцији укупно 15 људи заузме министарска места, исто толико је и заменика и помоћника министара, онда тим људима као и мени то представља част. Обавеза проистиче из саме чињенице што програм СРС јасно намеће толике обавезе да ниједног тренутка било ко од нас у Влади националног јединства, не сме дозволити себи да импровизује, да се опусти или ради нешто што је противно Статуту и програмском опредељењу СРС. То је велики посао, велика обавеза и самим тим велика одговорност сваког појединачца који испред СРС учествује у Влади националног јединства.

Можете се похвалити тиме да је ова Влада благовремено одреаговала када се ради о решењу питања статуса избеглица, тачније, готов је предлог допуне Закона о избеглим и прогнаним лицима, па вих Вас замолила да нешто више кажете о томе.

Влада не само да је благовремено одреаговала када је у питању предлог овог Закона него и по свим кључним питањима која се тичу и односе се на грађане Србије. На самом старту и експозеу програма Владе који је изнео председник Владе, јасно је речено да нема говора о предаји Косова и Метохије и да нема говора о предаји било ког дела Србије. Такође је речено да идемо у рестрикције када је у питању потрошња. И будет који је Влада усвојила је рестриктиван, сви

непотребни трошкови су одстрањени, ради се са минимумом средстава. Када је у питању социјални део програма Влада је јасно рекла да нема говора да више касне пензије, дечији додаци. Исто тако смо рекли да ћemo настојати да затечено стање што пре поправимо и надокнадимо неисплаћене пензије и тог принципа се до дана данашњег држимо. Ниједна пензија од 24. марта није закаснила, ниједна исплата дечијих додатака односно свега онога што се исплаћује из буџетских средстава, из фондова није закаснила и Влада се тога придржава. Једно време је, истина, било кашњења када је у питању надокнада за дечије додатке за мајке и ту је СРС имала свог ресорног министра и видело се како је СРС реаговала због неспособности министра који се у то време бавио споредним стварима и није обраћао пажњу на своје министарство. Тада је други представник СРС са задатком да реши питање исплате заосталих дечијих додатака.

Шанса за избеглице

Што се тиче Закона о избеглицама, то је део предизборних обећања српских радикала да, када будемо одлучивали у Влади, тог тренутка ћемо водити рачуна о томе да се нашој браћи који се тренутно налазе у Србији побољша њихов статус и већ у самом старту смо урадили предлог Закона о избеглицама. Тада је много бољи од Закона из 1992. године јер су тачно издефинисана права и обавезе

избеглица и шта су све дужни да предузму Влада и Република Србија када је у питању ова група становништва која је избегла са својих огњишта и највећим делом се настанила у Србији и Црној Гори. У том Закону, поред остalog, омогућава се избеглицама да користе све оно што користе и грађани Србије: социјално и здравствено осигурање, бесплатно школовање. Закон донешен 1992. године имао је мотив да се том првом таласу избеглица регулише статус и људи који су га радили тада су вероватно мислили да је тај Закон привремен, да је избелиштво привремена категорија и да ће се ти људи, како смо то мислили вратити на своја огњишта, поготову у Хрватску и БиХ. Овај предлог допуна тог Закона је прошао на ресорном одбору Владе и ми чекамо тренутак оштете консензуса да се тај Закон предложи Скупштини Републике Србије. Када Скупштина усвоји тај закон и јавност ће са њим моћи да се упозна, односно избегла лица и да виде све предности и мане тог Закона.

Колико далеко се отишло са решавањем питања око добијања држављанства СРЈ и припремом Закона који регулише питање пасоша и личне карте за Србе избегле из Републике Српске и Републике Српске Крајине?

Оно што је од првог тренутка била препрека за добијање било ког званичног или службеног документа СРЈ или Србије је проблем који се јавља у виду држављанства. Тада је проблем држављанства није карактеристичан и везан само за групу људи која је избегла из бивших република СРЈ, већ и за многе грађане СРЈ и Србије. Безброж је примера да се људи који желе да изваде пасош или личну карту суочавају са сувором чињеницом да до сада нису били уписаны у књигу држављана и да до сада фактички нису ни били држављани СРЈ. То је апсурд, али на нама је да га што пре одклонимо. Што се тиче држављанства, надлежност је на савезним органима, тачније на Савезном министарству унутрашњих послова. По важећем Закону који је донела Савезна Скупштина тада је посла треба да буде чиста формалност, али и ту се појавила препрека која произиша из неких ранијих периода и навика, а сада је резултат те инерције. То је администрација, бирократија. Човек, да би добио потврду да је уписан у књигу

држављана треба му најмање годину дана да би то регулисао без обзира што приложи сва потребна документа и да је рођен у Србији и да су му чак и преци овде рођени, али он као појединац није уписан. Тада период не може више да се толерише јер се за годину дана доста тога издешава. Имајући у виду да те проблеме немају само избегла и прогнана лица него и други грађани а и имајући у виду да се са тим проблемом и те како суочавају људи који живе у дијаспори ми морамо вршити притисак на савезне органе власти да ту процедуру поједноставе и убрзају уписивањем у књигу држављана, да убрзају давање уверења о држављанству и када се добије та потврда могуће је и регулисати добијање докумената. Не постоји ниједан други начин за решавање овог проблема осим да се убрза администрација. Ми из републичке Владе скоро свакодневно вршимо притисак, имајући у виду да 1999. истиче рок важења ових "црвених" пасоша, па ћemo доћи у ситуацију да огроман број Срба који живе у дијаспори не могу регулисати ни пасоша ни личну карту, не могу регулисати све оно што проистиче из добијања држављанства. Овакво понашање било којих органа а у овом случају савезних органа једноставно није више дозвољиво. Они се понашају као да је нас Срба 100 милиона па нам је свеједно да ли ће 3-4

милиона Срба у дијаспори имати или немати пасош, да ли ће 2 милиона избеглих и прогнаних имати држављанство или не. На такав начин једноставно не може више да се размишља, то мора да се убрза и једино је у питању администрација и рад службеника у савезному министарству.

Средином марта, поново ћemo ишчекивати резултате преговорова у Рамбујеу. Као члан Владе, компетентни сте да одговорите да ли ће СРС овог пута послати своје представнике тамо и какав став је заузет по том питању?

Мислим да је сада јасно да од преговорова у Рамбујеу нема ништа и да не можете рећи ни у каквој форми да су то били преговори. Мислим да би најадекватнији израз за оно што се дешавало у Рамбујеу био дипломатски терор запада одн. Америке према Србији, према њеној делегацији јер све оно што се

дешавало у Рамбујеу најмање личи на преговоре две стране или на преговоре у којима посредује једна од западно-европских земаља. На тим преговорима јасно је доминирала личност у облику и у габаритима Мадлен Олбрајт са њеним шеширом, који је имао већу и значајну улогу за светске ТВ станице него све оно што се дешавало у Рамбујеу. Притисци на чланове делегације наше Владе били су толики да једноставно ни ти људи након свог повратка нису могли да буду свесни шта им се све тамо догађало. Притисака је било разних почев од оних психолоших па до случаја када су забележени чак и физички притисци и физичка малтретирања, јер шта је то када неком упадају у собу и претресају папире и документи, када се изврђују и празне фиоке, када се претресају кревети, шта је то него једна врста физичког малтретирања. То су потврдили и чланови делегације Владе који су били у Рамбујеу. Ми, српски радикали, смо унапред рекли да не желимо као појединци да се подцењујемо, јер смо знали како и на који начин Америка мисли да реши тај проблем у Рамбујеу. Мислили су да ће представници Владе Србије попустити и поклекнути, међутим на сву срећу то се није десило. Ми као странка и даље стојимо на том становиштву да се не сме попустити без обзира какав је персонални сastav te делегације, ни један

Велики страначки митинг у Футогу, јун '94.

Милорад Мирчић говори на трибини у Ковиљу

појединач не сме попустити и не дај боже да потпише оно што је на штету српског народа. Да ли ће у наставку преговора у Рамбује бити представника СРС или било које друге политичке партије о томе не знам нити је то сада битно. Битно је да учествују представници Владе националног јединства и што већи број експерата из појединачних области јер смо видели да Американци користе сваку прилику да подметну нове уговоре и да подвала нешто што је правно недоречено а што би касније користили за давање свог тумачења појединачним стварима. Њихово тумачење се своди на просту чињеницу да доводе своје оружане снаге, а онда своје правне експерте.

На који начин ће Ваше министарство помоћи становницима Косова и Метохије да издрже сва деловања албанских сепаратиста и терориста, као и њихових западних ментора?

Свако министарство у Влади има задатак да дисциплиновано спроводи програм Владе националног јединства и ставове и политику које Влада донесе, па тако и ово министарство. Првенствено је задатак министарства да у контактима и везама са Србима у дијаспори дамо и те како потребну подршку, свим Србима који су остали на Косову и Метохији. Та подршка се може видети и тако што се у сваком већем граду Европе одржавају протестни митинзи, који су већи или мањи по броју учесника, што и није битно. Важно је да се и у дијаспори буди национална свест и да је и сваком Србину у дијаспори јасно да су ово преломни тренутци за Србију, да и те како њихов протестни митинг много значи и нама у матици а поготову Србима на Косову и Метохији и који треба да издрже притиске и тортуре. Ми као

министарство смо свакодневно у контакту са Србима у дијаспори и представницима Срба који живе на Косову и Метохији. Све што је у оквиру министарства увек је на располагању Србима на Косову и Метохији као што је и логично, јер ако једна Влада има свој програм онда и свако министарство мора бити укључено у тај програм.

Криза у Републици Српској.

Очито је да су нервоза и недостатак политичког слуха код "господина" Вестендорфа, довели до такве кризе, да народ мора да се брани од окупатора, да је једноставно читав народ угрожен од окупационих снага НАТО пакта. Ту политику коју спроводи Америка на просторима Републике Српске, одавно је позната нама српским радикалима, познат нам је и њихов крајњи циљ на који смо упозоравали: да се једноставно укине Република Српска да се збрише и да они доведу своје намеснике који ће спроводити вољу Америке и њихових савезника. У овом случају, Карлос Вестендорф је појединач који представља америчку политику. Видели смо како и на који начин то демократски спроводи Америка и запад, противно вољи народа у Републици Српској. Они себи дозвољавају да смењују председника који је легитимно изабран на изборима и коме је своје поверење дало више од половине гласача Републике Српске. Њих то не интересује, њима је велики проблем да Никола Поплашен који је представник СРС као српски патриота и он ни у једном тренутку није поклекнуо, није му пало на памет да попусти пред притисцима и није се уплашио сile која се зове Америка. Појединач какав је Вестендорф није дорастао ни политички ни на било који други начин Николи Поплашену. Када је "мали Шпанец" видео да је у улози брзог Гонзалеса

сменио је декретом председника Републике Српске, а истовремено да би се таква погубна одлука ублажила објавили су резултате везане за Брчко и у истом тренутку сменом Николе Поплашена, Брчко је фактички издвојено из Републике Српске. Како рекосмо Брчко је стављено у дистрикт подразумева да најмање право над њим има Република Српска и довољно говоре речи једног од Овена који је задужен за Брчко, који је рекао да Брчко припада народу Брчког. То је најлуђа политичка дефиниција коју сам ја у својој политичкој каријери чуо, као постоји народ Брчког, народ Добоја, народ Сарајева и то довољно говори колико они имају слуха за све што се дешава у Републици Српској. Међутим сада је на свим политичким партијама Републике Српске и на народу РС и свим Србима да се одбрамимо од те окупације. Политичке партије су коначно схватиле да морају да седну за заједнички сто и формирају Владу националног јединства. То је један од начина и први корак како се брани од ове окупације а друго јасно се мора показати опште јединство у РС када је упитању одбрана Устава, Закона и територије РС. Без обзира колико да је војно моћан и јак НАТО пакт мораће једног дана да се суочи да својим поразом који ће им бити горак, или неминован на простору РС.

Влада националног јединства донела је једногласну одлуку када је у питању сувереност и територијални интегритет наше земље: "Не дамо Косово и Метохију ни по коју цену"! Окружни одбор СРС за Јужну Бачку саставио је план активности за наредни период, како би јединствен став Владе пренели и народу који живи на територији округа.

Сви Општински одбори и даље раде на повећању броја чланова, на омасовљавању странке, организовању трибина, промоција, радио и ТВ наступа, на штампању пропагандног материјала. То су нека средства помоћу којих се СРС обраћа народу и то је начин на који желимо да и у јужно-бачком округу благовремено обавестимо народ каква им све опасност прети. Нама је у српској Војводини условно лакше јер је национална свест у Војводини давно пробуђена и народ је свестан каква му опасност прети. Не само од шиптарских сепаратиста и терориста на Косова и Метохије већ и од свих оних лудака и манијака који делују као сепаратисти у Војводини и који су одавно познати народу. Ми српски радикали у јужно-бачком округу смо и те како највећи противник таквим политичким странкама и појединцима који желе било какав сепаратизам и одвајање у Војводини. Ми се трудимо да задржимо то убедљиво прво место као највећи политички противник и на томе интензивно радимо. Сваки

Општински одбор марљиво ради на сузбијању сепаратистичких идеја.

Господине Мирчићу, Ви сте од самог оснивања СРС у руководству новосадске страначке организације. Сигурно сте огорчени деловањем овдашњих аутономашких партија, посебно када је реч о Косову и Метохији. Да ли такве партије и организације треба на време забранити законом, јер је више него очигледно да раде против интереса наше отаџбине?

Народ је свестан чињенице да постоје и такве политичке партије на просторима српске Војводине. Они су раније прикривали то своје програмско опредељење, јер раније налогодавци од њих нису тражили да делују тако отворено на пољу одцепљења Војводине и формирања државе Војводине. Међутим, пошто су налогодавци очито нервозни што се показало и у РС онда они морају све отвореније да наступају јер зато добијају и паре и сва остале помагала, а поготову она хемијска средства која олакшавају тренутне

проблеме а они их у великом количинама узимају, нарочито преко носа. Налогодавац наравно не жељи више да им испоручује та хемијска средства ако се не огласе паролом Војводина република и они то морају да раде, мада су свесни да од тога нема ништа, да је заблуда и утопија. Они имају велику подршку тзв. независних медија па свакодневно користе прилику ширећи дезинформације, да саопшавају грађанима Војводине како су близу циља и како само што нису формирали државу. Њихова држава није територијално веће од Шордоша познатог новосадског купалишта а на том простору могу стати и сви њихови чланови, толико их има и они су свесни чињенице да је то немогуће поготову у српској Војводини, без обзира колико их налогодавци помагали њима та подршка ништа не значи. Једино што им значи као појединцима да могу мало комотније да се понашају и већа средства да улажу у картање и коцкање, да могу себи да купују станове и обезбеде неке личне лагодности у животу. Као политички фактор они нису никада ништа значили у Војводини и никада неће бити довољно политички јаки и препознатљиви да би могли нешто битно да ураде. То су само лепи снови.

Народ ће осудити издајнике

Што се тиче забране, ту причу смо већ одавно чули: ми српски радикали смо демократе и ми смо за парламентарни и страначки плурализам. Из те приче о забрани смо извукли нека искуства и сигурно је у свежем сећању прича када је кокош причала о певцу и видите да је кокош завршила у лонцу. Ту причу је додуше причао њихов садашњих колалициони партнери Зоран Ђинђић који је имао улогу да исприча како ће летао да упадне у лонац или је очито да је петао избегао лонац а да је кокош упала у њега. Ми немамо намеру да бранимо било коју политичку партију, ми смо демократски орјентисана партија и нормално је да се свака странка оцењује на изборима и да народ даје своје мишљење или, на основу претходних избора те партије нестају са политичке сцене. Не треба се то законски бранити већ ће народ једноставно да оцени које су то добронамерне партије које се боре за Србију.

Ви сте 1993. и 1994. године били градоначелник Новог Сада и одлично сте упознати са тим како функционише овај град и како се

њиме управља. Сведоци смо општег хаоса у градској Влади и тога колико штеше то доноси грађанима. Да ли имате нека предвиђања о томе како ће се све ово завршити?

Ми смо 1993. године одлуком СРС ушли у коалициону власт на нивоу града Новог Сада и те 1993. године у време хипер инфлације, највеће инфлације у историји света, овај град је захваљујући чињеници што су на челним функцијама били пре свега представници СРС часни и честити људи, тај град је нормално функционисао. Град није осећао ни проблеме у градском саобраћају, водоводу или било ком јавном и комуналном предузећу.

Функционисао је за она времена више него добро, или очито да то зависи од странке која предлаже своје појединце.

Тада сам заједно са господином
Игором Мировићем заузимао
челне функције и са својим
сарадницима међу којима су
Вучета Тошковић, Драган Дунчић,
Зоран Ђаковић, који су и дан
данас одани чланови СРС, уложио
много знања и труда у
функционисање овог града.

Желели смо да помогнемо овом граду и да га водимо на најбољи могући начин. Када људи уђују са таквим намерама, па и када се појави нека грешка народ то види и није то неки грех ако човек и не зна, јер је већина нас у то време имала прво искуство са таквим функцијама. Захваљујући пре свега чињеници што је иза нас стајала јака странка успешно смо обављали своје послове бар по оцени других људи а сада можемо да тврдимо гледајући све ово што се сада дешава. После лупања шерпи и лонаца власт је заузела коалиција састављена из више странака а њих проблем је што су централе тих странака дале налог да се крађама и мутним радњама финансијски ојачају те централе.

Колективна клептоманија

Имали смо ситуацију да се у тој тзв. коалицији заједно коалициони партнери такмиче ко ће више да опљачка овај град. У почетку су се појединци из неких странака одупирали таквом начину управљања градом а онда је та страна препознатљивим методама изазивања пуча и те пучисте касније поставила на челне функције овог града. Сви зnamо да појединци који су спремни да изврше било какв пуч нису баш поуздани, нису стабилне личности

али њихова странка је проценила да би баш они могли да више паре да донесу централе. Са друге стране други коалициони партнер је имао већ уходану екипу, оне људе који су му до сада носили политичке активности. Ђинђић их је једноставно збрисао и неки од њих су искључени. Ставио је искусне вукове који знају да баратају са новцем и који су имали континуитет када је у питању пљачка града и концентрација тог новца у страначку централу они нису имали пучисте и могли су од почетка у континуитету да краду. Оно што је карактеристично за трећег коалиционог партнера он се увек задовољавао малим залогајима, малом цртом, једном на дан и он је смирен за тај дан. Узимају дневне дозе и задовољавају се личним богаћењем изношењем новца из Новог Сада али не у страначке централе (јер је њихова централа ван граница наше земље) тај новац пребацију на стране рачуне мислећи да ће тако себи обезбедити сигурност. Оно што је карактеристично и са чим се овај град први пут сусреће када су у питању појединци који га представљају је скуп клептомана.

Очига је у граду присутан један медицински феномен, када су у питању функционери, који се зове колективна клептоманија.

Како другачије објаснити када се људи такмиче ко ће више да украде, чији ће синови имати више станови, више трамваја?

Клептоманија је болест која се не личи функцијама у граду већ у одговарајућим установама. Неки од њих су и квалификовани као лекари, али очито не слушају глас своје струке. Имајући у виду све што се дешава у граду мислим да ту не постоји нека политичка борба или начин на који би остале политичке странке могле да делују јер то што су им се придржили

појединци из неких странака је из
заједничког мотива - богаћења.
Постоји већ проверено средство
против краље а то је да надлежни
органи као што су правосуђе и
МУП обављају свој посао увидом у
пословљеја јавних предузећа,
увидом у буџет и да константују све
ово што сам рекао.

И за сам крај, шта би поручили нашим члановима и свим онима који читају ове новине, с'обзиром на актуелну политичку ситуацију у нашој отаџбини.

Оно што је сигурно је да ће криза са којом се суочио српски народ трајати дugo. Исто тако и кампања против српског народа биће све јача и јача. Оштрица те кампање биће усмерена на нас српске радикале као српске патриоте. То већ можемо да видимо из саме чињенице да је највише нападана политичка личност у Србији др Војислав Шешель, а нападан је од свих непријатеља српског народа. Наши непријатељи се служе различитим методама. Оно што је најочигледније у последње време а што је изненађујуће и ново делују на терену ширећи дезинформације и иду бувкално од ува до ува и причају компромитујући СРС и њен рад и Влади. Мисле да ће постићи некакав ефекат или изазвати бунт, спремају то највероватније за септембар или неки јесењи месец, а на овај начин желе да испрљају Србију и српски народ а поготову да деградирају и смање углед и утицај српских радикала у народу. Све ово раде са једним циљем: када, како су замислили, смање утицај српских радикала биће им најлакше да дођу до Косова и Метохије и лакше ће им бити да одвоје Рашку област, Војводину и да једноставно српски народ не постоји. На нама је да издржимо а за то треба пуно рада и труда. Што више чланова СРС показује да смо јачи и да непријатељи немају шансу да нас униште, што организованији рад Општинских одбора, што организованији рад појединача то је СРС јача и на тај начин ћemo се припремити за евентуалне наредне изборе, а то је могућност да и у овом граду и читавој Србији узмемо учешће у локалној власти. То је уједно начин да ојачамо и Србију, све градове и само српски радикали и велике партиоте, они који знају, који умеју, могу Србију извучи из кризе.

М. Ковачевић

У Великој сали Скупштине града 6. марта одржана је трибина СРС у НС. Све присутне поздравио је Зоран Лакић, секретар ГО, отворио и најавио оне који ће говорити: Милорад Мирчић министар у Влади Србије, Игор Мировић заменик министра, Зоран Суботић заменик министра и Вучета Тошковић народни посланик.

Вучета Тошковић, Зоран Суботић, Игор Мировић и Милорад Мирчић

Сви поменути чланови Владе желели су да народу пренесу јединствен став Владе Србије:

"Не дамо Косово и Метохију ни по коју цену."

Вучета Тошковић је поред осврта у прошлост рекао и ово:

"Светски моћници, на челу са Америком, нападају Србију и хоће да узму срце Србији. СРС је од 1991. год. упозоравала јавност какве се одмазда спрема Србији и српском народу. Највећи светски хоштаплери, садисти и хомосексуалци хоће да отму Косово и Метохију колевку Србије. То нећемо дозволити! Ми не желимо рат, јер не желимо да гину наша деца али, нећемо дозволити да нам отму део земље!"

Зоран Суботић је истакао да и поред тога што 8 година трпимо санкције, све то подносимо управно и достојанствено али и да даље штитимо српске националне интересе.

"Не смемо дозволити да било ко дође на територију Србије и да се понаша као

Вилијем Вокер или Карлос Вестендорф. Не пада нам на памет да било коме дозволимо да Косово и Метохију измести из правног и уставног система Србије и СРЈ.

Председник Градског одбора Игор Мировић је нагласио да Косово и Метохија није само историја из које извиру наша осећања, већ и наша територија на којој живи наш народ.

"Притисци ће се из дана у дан појачавати, зато морамо бити солидарни и издржати. Док је читав народ јединствен не могу нам ништа, у супротном, ако падне Косово и Метохија пашће и Рашка, отвориће се и питање Војводине. Не смемо дозволити да нам ситан

**шпански дипломата,
као у Републици
Српској, кроји судбину
народа, смењује
председника изабраног
вољом народа, хапси
обичне људе без основа.
Отаџбина се мора
бранити и одбранити, и
Република Српска и
Савезна Република
Југославија. Ми ћемо се
бранити, и тада ће
постојати Влада
националног јединства
али ће се тада Влада на
терену звати бригада!"**

**СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА**

Милорад Мирчић, пред.
Окружног одбора, оценио је
Била Клинтона као човека
који је више зла нанео него
Адолф Хитлер и поменуо:

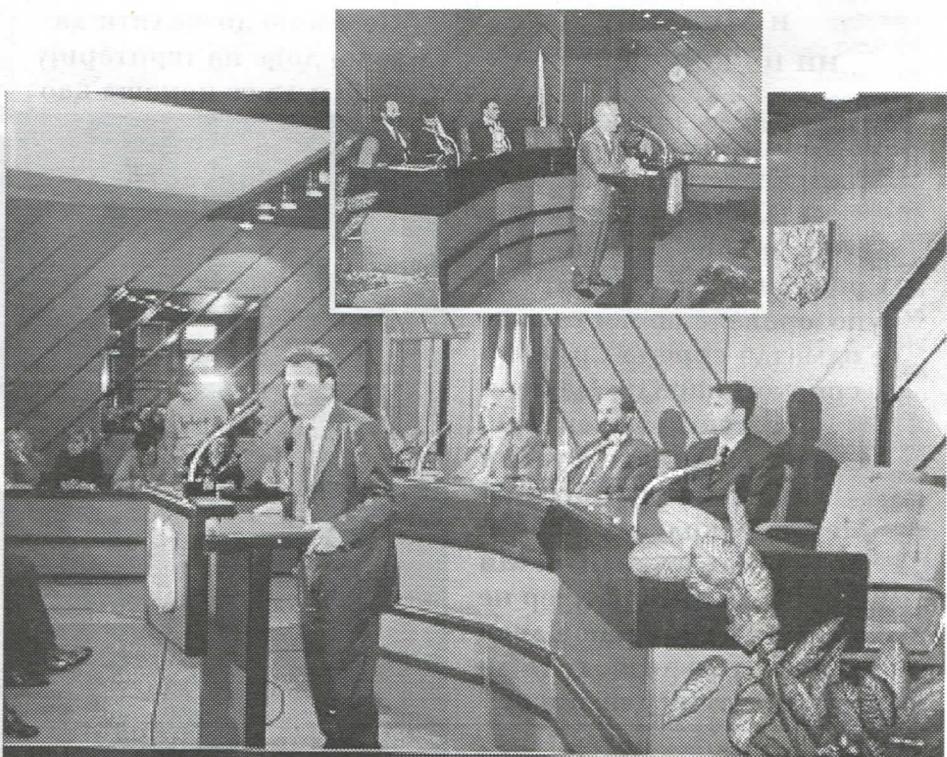
**"Срби га зову
пишавац од
саксофона. По чину
није ништа, јер је
дезертер, а у војци је
највише волео топлу
браћу."**

Мирчић је додао:

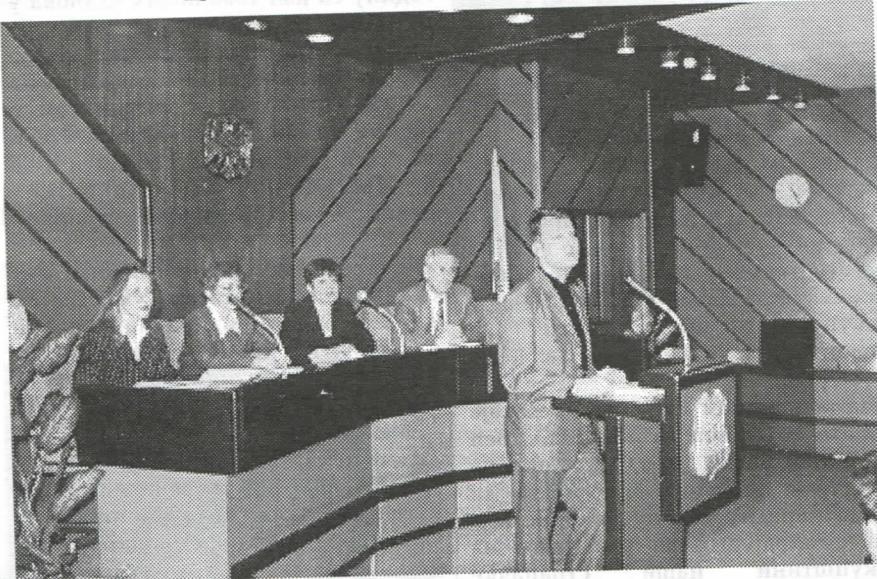
**"Ми као народ не мрзимо никог,
ми смо народ не желимо да
освајамо ничије територије али то
не значи да су такви и други
народи. Све нам је јасно а посебно
то да смо остали једини народ у
слободарству. Европи који неће да
се покори. Сви осим Србије
окренути су Вашингтону и чекају
шта ће рећи бабетина која боље да
у тим годинама шета унучад а не
керове и дели било лекције из
демократије - Мадлен Олбрајт."**

Мирчић је свој говор завршио
речима:

**"Морамо се одупрети
притисцима најмоћнијих
светских сила јер немамо
резервну Србију!"**

У петак 26. марта у Великој сали Скупштине града одржана је редовна годишња скупштина Градског одбора Српске радикалне странке. Преко сто делегата, из свих Месних одбора, једногласно су прихватили извештај председника Градског одбора и заменика министра финансија у Влади Републике Србије Игора Мировића о раду странке у протеклом периоду.

ИГОР МИРОВИЋ

"Даме и господо, делегати, браћо и сестре, поштоване колеге, председници наших и других општинских одбора, колеге посланици.

Српска радикална странка и њен Градски одбор у Новом Саду испунили су ваш задатак. Учланили смо у прошлој години 1000 нових чланова на територији града. То је велики резултат, најкапиталнији, најјаснији, најзначајнији подухват у чијој реализацији су учествовали сви месни одбори, велики број чланова, активиста, Градски одбор и сви ми заједно.

Само у фебруару месецу учланили смо 104 нова члана на територији града и то је сигурно показатељ да се тај тренд раста Српске радикалне странке наставља.

Сигурно је да у оној тачки која се зове Програм рада за 1999. годину, значи за наредну годину сигурно је да Скупштина може поново ставити у задатак Градском одбору, свим месним одборима, свим члановима, активистима, пријатељима странке да и у наредној години учланимо још 1000 чланова да на тај начин у том фактору бројности чланства постанемо далеко и останемо далеко најбројнији, далеко испред свих.

Друго, када је о унутрашњој страначкој организацији реч могу

да констатујем да је странка радила по свим правилима и статутарним принципима и то ако је реч и о раду Градског одбора, то је тачно, а тачно је и ако је реч о раду месних одбора. Формирали смо на основу ваших закључака и ваше одлуке нове месне одборе. Месни одбор на Ченеју, Месни одбор на Шангају, Месни одбор у Старим Лединцима, Месни одбор Детелинара 2, и на тај начин успели да заокружимо страначку организацију и да испунимо и овај други закључак и другу одлуку Скупштине страна-

че организације за Нови Сад.

У нашој унутрашњој организацији владало је јединство и успели смо иако је странка са позиције једне опозиционе странке прешла у владајућу позицију успели смо да очувамо програмски курс, да очувамо страначко јединство и да очувамо све оне елементе који су нас красили у страначком развоју од 1991. године од када је основан наш Одбор до данас.

Треће, није беззначајно што смо успели да технички реорганизујемо и оспособимо рад странке. Није беззначајно што су приходи странке а нарочито расходи који су се улагали у пропаганду били већи у 1998. години него у 1997. што је резултирало и јачим страначким наступом на територији Новог Сада, али је сигурно резултирало бољим информисањем свих новосађана, свих суграђана а опет на крају имало за своју последицу и ових нових 1000 чланова о којима сам говорио и о којима се сигурно поносимо.

Странка је у програмском смислу чврсто опредељена за све одлуке Централне отаџбинске управе и Извршног одбор Српске радикалне странке и у потпуности подржава активност наше странке, како кроз Владу Републике Србије, тако кроз друге институције у којима наша странка на Републичком нивоу

ДЕЛЕГАТИ ГЛАСАЈУ ЗА ИЗВЕШТАЈ

учествује, али смо исто тако програмски на нивоу Новог Сада оријентисани опозиционо, жестоко опозиционо и жестоко жигошемо све грешке, пропусте актуелне локалне власти која је полако кренула у сепаратизам, која полако наш град и све наше суграђане смешта на једно нечасно место због којег ћемо морати пуно труда и напора да уложимо, због које ћемо морати да наставимо са нашом борбом са испуњењем програма Српске радикалне странке за Нови Сад.

Четврто, или пето, желим да нагласим да је 1998. година, била и поред свих резултата које смо постигли веома тешка. То је била година великих настрадаја на нашу Отаџбину, на нашу независност и великих провокација које наш Одбор најачи одбор у Српској Војводини један од најачих одбора на територији читаве Србије доживљавао и то је сигурно била година нашег снажног отпора и наше снажне привржености, јединству наше земље, јединству наше Отаџбине. То јесте сигурно била година велике борбе, али ће то сигурно бити и 1999. година те у том смислу не треба правити никаква опуштања, никакве паузе, нетреба имати никакве илузије.

Наш Градски одбор тринадесет је у оку многима. Наша страначка организација сви чланови странке, сви месни одбори, све друге страначке комисије, сви други одбори тринадесет су у оку многима. Зато ми живимо у Новом Саду, зато што постоје покушаји да се Војводина и Нови Сад раздвоје и одцепе од Србије, зато што на тим покушајима и о тим покушајима ради неке западне земље са неким послушницима који се налазе у нашем граду и који на жалост живе овде заједно са нама. Али ипак нећемо се дати, нећемо се предати и не само то, са нових 1000 чланова, са бољом

унутрашњом организацијом, са доследним поштовањем Програма, Статута, доследним спровођењем смерница Централне управе и Извршног одбора надамо се да ћемо успеле из 1998. године поновити, надамо се да ћемо у текућој години добити на квалитету и надамо се да ћемо победити.

Нама у Новом Саду не преостаје ништа друго већ да победимо. Већ више од пола мандата локалне власти је прошло и ја се надам да ћемо наредну годину искористити да сумирајући ове резултате на Скупштини наше страначке организације за Нови Сад, надам се да ћемо наредну годину искористити да све те резултате преточимо у победу.

Оно што на крају желим да истакнем и са чиме се сигурно поносимо, а то је да смо у прошлодани направили један веома велики квалитетан корак. На територији града од пре неколико месеци делује и Универзитетски одбор Српске радикалне странке са више од 200 чланова из реда професора, доцената, асистената, студената, радника на Универзитету.

тету што јесте један подстрек за све нас, али и подстрек за све оне који у том врло важном сегменту живота и рада нашег града, делују да тај квалитет о којем говорим и који ће се сигурно рефлексити на све који су испред нас.

Мој закључак јесте, испунили смо ваше одлуке, реализовали, али несмемо се предавати. Наредна година, година испред нас биће још тежа, али са еланом и са решеношћу са којом смо завршили 1998. годину са још 1000 нових чланова у наредној години, са још развијенијом страначком инфраструктуром, са бољим техничким условима за рад, надам се и убеђен сам и надате се сви ви и уверени сте и убеђени сте да ћемо победити и да ће Српска Атина поново бити у рукама Српске радикалне странке."

Председници Месних одбора, а и сви други дискутанти, указали су да је Српска радикална странка захваљујући добро организацији и исправној политици члених људи постала најпопуларнија политичка организација у граду. Да је то тако, делегати су поткрепили примерима да је сваким даном све више наших суграђана који желе да приступе Српској радикалној странци.

Делегати су тајним гласањем од 12 кандидата изабрали 10 нових чланова Градског одбора.

Коалиција "Заједно" у Новом Саду одавно је постала прошлост. Прошлост која је грађанима остала велики дужник, али истовремено и опомена да у будуће добро процене и одлуче за кога треба гласати.

З. Лакић

Делегати са Лимана

ВЕЛИКА СРБИЈА

КАЋ СЕЛО МАЛО ЗА РАДИКАЛЕ СВЕ БИ ДАЛО!

КАЋ - СЕЛО МАЛО

ЗА РАДИКАЛЕ СВЕ БИ ДАЛО!

У време када и на сеоска врата почиње куцати криза код неколицине Каћана јавља се идеја о формирању Месног одбора Српске радикалне странке Каћ. Коначно, 1992. године оснива се овај одбор са само 10 чланова. Од дана оснивања овог одбора у странку свакодневно пристижу нови чланови. Данас МО СРСК Каћ броји око 200 чланова.

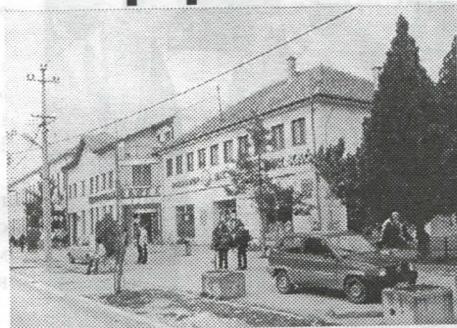
МИЛЕ БАРИШИЋ
ПРЕДСЕДНИК М.О. СРСК КАЋ

Комплетну инфраструктуру странке чине сељаци, радници, студенти и интелектуалци. Од пред крај 1998. године МО СРСК Каћ има своје руководство које чине: председник - Барисић Миле; два подпредседника; Накомчић Горан и Марић Живко; секретар Шкрбић Смиљана и пет поверилика; Блажић Миодраг, Лончар Стојан, Лакић Радивој, Лујић Срећко и Кондић Мирослав.

У протеклом периоду највећи допринос развоју странке и села уопште дао је бивши председник и одборник Ђурађ Лончар, који је, на жалост, у фебруару 1998. године преминуо.

Одбор је изразито био активан током 1997. године, када се преко Ђурађа Лончара, а касније и његовог сина Стојана Лончара ангажовао на разним активностима и хуманитарним акцијама; као што су изградња чесме испред храма св. Николаја у Каћу, изградња чесме и крста посвећеног Св. Петки, изградња чесме на православном гробљу и многе друге активности.

Одмах након смрти Ђурађа Лончара долази до многих проблема што се тиче расписивања локалних избора за '98. Недugo после долази и до ситних проблема и у самом месном одбору. Но, одбор решавајући све проблеме у врло кратком временском интервалу поново чврсто стаје на своје ноге освежен новим руководством и новим идејама.

У странку и данас свакодневно пристижу нови чланови и само у јануару и фебруару 1999. године странци је приступило осам нових чланова. Српска радикална странка је једина странка која је кренула у акцију обнављања чланарине. До сада чланарину је обновило око 75% чланова.

Председник наше странке др Војислав Шешељ, на председничким изборима, имао је убедљиву већину

гласова у Каћу. На жалост, у одбору Месне заједнице Каћ радикали нису ни у власти ни на власти, мада се искрено надамо да ће се целокупна ситуација променити.

Грађани Каћа су већ одавно изгубили поверје у руководство МЗ Каћ. Месни одбор СРСК Каћ се интензивно припрема за предстојеће локалне изборе и нада се убедљivoј победи у селу.

Српска радикална странка је по чланству најбројнија и најорганизованија у Каћу.

Састанци се одржавају редовно са такође, редовним приступом комплетног Извршног одбора и делом Месног Одбора.

Велика жеља за радом и променама, а и низ спутавајућих околности које нас окружују, створиле су у нама идеју о отварању сопствене канцеларије као седишта Месног Одбора СРСК Каћ. У току марта месеца 1999. биће отворена канцеларија у улици Војина Палексића бр. 12. која ће радити свакодневно. Канцеларија ће се отворити уз помоћ наших чланова, симпатизера, Градског одбора Нови Сад, и наших спонзора. Један од њих је и Вујаковић Дмитар, власник столарске радње "Јела" у Каћу.

С. Шкрбић
З. Лакић

БРАЋА ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ

**Наш град је, на позив
Посланичке групе
Српске радикалне
странке у Савезној
скупштини, посетила
делегацију**

**Парламентарне скупш-
тине савеза Белорусије
и Русије. Гостима из
Белорусије, потпред-
седнику парламентарне
скупштине савеза
Белорусије и Русије
Александру Козиру,**
депутату Владимиру

**Бикинину и саветнику у
Скупштини Олегу Џизи,
домаћин је био
председник Градског
одбора Српске
радикалне странке
Новог Сада и заменик
министра финансија у
Влади Републике Србије
господин Игор
Мировић.**

Приликом доласка члан
делегације господин Александар
Козир упознао је господина Игора
Мировића да је циљ боравка ове
делегације да се храбром српском
народу у овом тешком тренутку
докаже да су уз њега народи Русије
и Белорусије.

Одговор који је том приликом дао
Игор Мировић је:

Да се што брже дође до савеза
Русије, Белорусије и Србије,
односно СР Југославије, да би
се успоставила против тежа
ауторима новог светског
поретка, јер само тако можемо
опстати економски, политички
и очувати национали и
територијални индентитет.

Своју посету Новом Саду
белорускоруска делегација започела
је посетом Саборној цркви, где их је
Архијерејски протонамесник Душан
Близанац упознао са архитектуром
храма, иконостасом и старословен-
ским књигама. Након тога домаћине
и белорускоруску делегацију при-
мио је у Владичином двору његово
преосвештенство епископ Бачки
Иринеј.

У преосталом делу боравка нашем
граду, гости из Русије и Белорусије
са својим домаћинима обишли су
музеј Војводине и све значајне
културне установе Српске Атине.

З. Лакић

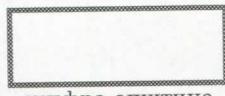
**КЊИГА УТИСАКА
У МУЗЕЈУ ВОЈВОДИНЕ**

**У ВЛАДИЧАНСКОМ ДВОРУ
г-дина МИРОВИЋА И БРАЋУ ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ
ПРИМИО је њЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО
ГГ ИРИНЕЈ ЕПИСКОП БАЧКИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Приступница

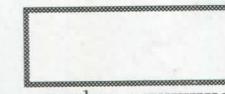
Име и презиме _____
Име родитеља _____
Матични број _____
Место становља _____
Адреса _____
Телефон _____
Општина _____
Република _____
Школска спрема _____
Запослен _____
Занимање _____
Датум учања _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и
добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Име и презиме _____
Име родитеља _____
Матични број _____
Место становља _____
Адреса _____
Телефон _____
Општина _____
Република _____
Школска спрема _____
Запослен _____
Занимање _____
Датум учања _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и
добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис

ЧИН ПОЛГАЊА
СТРАНАЧКЕ ЗАКЛЕТВЕ

ДИДАНИ ЧЛНОВИ ГРАДСКОГ ОДБОРА
САДРЖАЈИ: ЗОРАН ЈАТИЋ, БУДимир Драговић, АЛЕКСАНДар Јокановић,
ПРЕДСЕДАЧА МИЉКОВИЋ, арХОДАЦ ЈУТИЋ, др Зоран Јанић, Миша
ВИТЬЕВИЋ И БРАНКО АРАГИЧЕВИЋ

